

Růže - Nezmaři

capo II

- (G) C G F G C
1. Z proších bran mám ztvrdlou kůži, z pokání mám ztichlý hlas,
G C G F G C
usínám, na prsou růži, kráčím tam, kam poutník čas,
Emi Ami F G
v myšlenkách se potká s pýchou a úctu obcházel,
C G F G C
poznání, den ze dne vzrůstěj, varuj nás všech příštích zel.
2. Z písni znám, že lidé selžou, v očích strach a příkoří,
zabíjí své vlastní stíny, v touze mít jdou pokořit,
lhostejní jsou k trnům zvůle, když lásku potřísní,
poselstvím být, čistým štítem, modlitbou, jak přežít s ní.
- A D A G A D
3. Každý z nás se z bídy schoulí k výmluvám a ústupkům,
A D A G A D
poskládá si vůli z boulí, sladí styl a faleš strun,
F#mi Hmi G A
[: každý z nás už cítil lítost a sílu smíření,
D A G A D
hledat ráj je lidský úděl, víra v něj nás nezmění. :]